

[Undervisningsministeren]

frihed, der hidtil har været. Jeg tror, det, der her er lagt op til, dækker den form for juleafslutninger, der hidtil i vidt omfang har fundet sted, og som jeg synes det er ønskeligt at skabe frihed for fortsat kan finde sted i kirkerne, når skolerne ønsker det. Jeg tror, vi med den formulering dækker det, som rent faktisk i denne forbindelse rører sig ude omkring.

Så spurgte hr. Chr. Christensen, om vi ikke ønskede den lokale indflydelse, om staten ville forhindre præstens medvirken. Jeg har givet udtryk for, at vi ikke ønskede at forhindre præstens medvirken. Vi ønsker den lokale indflydelse, det er netop derfor, at disse sager er lokale sager, som kun kommer ind til ministeriet til afgørelse, hvor der opstår uenighed lokalt, sådan som den konkrete sag, jeg har omtalt et par gange her, netop kom det. Men det er og bør være en lokal afgørelse.

Hr. Poulsgaard spurgte, om juleafslutningen ikke måtte foregå i skoletiden. Jo, juleafslutningen må foregå i skoletiden, sådan som jeg beskrev det. Ønsker man derimod som juleafslutning at have en egentlig gudstjeneste, kan dette også glimrende lade sig gøre, blot den ligger uden for den egentlige skoletid. Men der er ingen, der vil forhindre en skole i at lave en egentlig, fuldt udbygget gudstjeneste som juleafslutning; den skal altså blot lige forskydes i forhold til den egentlige skoletid. Den anden form for juleafslutning kan derimod finde sted inden for skoletiden.

Burgdorf (KF):

Jeg er blevet klar over, at ministeren ikke mener, der er et cirkulære. Det er der måske heller ikke, men den svarskrivelse, som ministeriet har sendt de pågældende skolemynigheder i den omtalte konkrete sag, er jeg alvorligt bange for netop cirkulerer i forkerte hænder og bliver brugt som motivering for, at man kan forbyde den slags sammenkomster.

Jeg vil gerne spørge ministeren endnu en gang: hvis den slags ting sker og kommer ministeren for øre, vil ministeren så foranledige, at det ikke kommer videre, men kun bliver brugt i denne ene konkrete sag?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg kan over for det problem, hr. Burgdorf rejser her, sige, at det er heldigt, vi nu kun skriver februar, for det vil sige, der er 8-9 måneder til, at der skal tages stilling ude omkring lokalt. Det vil sige, vi har god tid til at få information ud. Jeg har en stærk fornemmelse af, at der er visse dele af dagspressen, der vil skrive om alle disse spørgsmål - det har jo allerede vakt en vis opsigt i dagspressen - og dette vil jo være en glimrende lejlighed til at få den rigtige information ud til dem, den vedrører.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til statsministeren af:

Niels Helveg Petersen (RV):

»Er regeringen indstillet på at gennemføre en pligt for politiske partier, der modtager offentlige tilskud fra EF-Parlamentet, til årligt at offentliggøre regnskab for tilskuddenes størrelse og anvendelse?«

(Spm. nr. 597).

Skriftlig begrundelse.

Tilskud fra EF-Parlamentet til danske politiske partier er offentlige tilskud. Det er derfor rimeligt, at offentligheden får kendskab til tilskuddenes størrelse og anvendelse.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Spørgsmålet drejer sig om kontrol med de penge, der stilles til rådighed af EF til politisk arbejde. Jeg kan dertil sige, at det er en naturlig ting, at offentligheden ønsker kontrol med de beløb, som Europa-Parlamentet udbetaler til de politiske partier, netop fordi disse jo har til formål at støtte en information forud for det direkte valg.

Reglerne for kontrol med anvendelse af EF-midler findes i en række EF-forskrifter. Tilskud til oplysningsarbejdet forud for det direkte valg udbetales efter reglerne i den såkaldte EF-finansordning af 21. december 1977. Denne finansordning foreskriver den nærmere fremgangsmåde og kontrolforanstaltningerne med anvisning af betalinger over budgettets bevillinger. Det er altså Europa-Parlamentets ansvar at påse, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med deres formål. Endvidere er det Parlamentets præsidium, der har fastlagt retningslinjerne